

EUROPEISKA KOMMISSIONEN
 GENERALDIREKTORATET FÖR HÄLSO- OCH KONSUMENTFRÅGOR

Direktorat A – Allmänna frågor
 A2 – Rättsliga frågor

Bryssel den
 SANCO A2/GH/kva(2011)977307

Ulf Bittner
 Sagavägen 135
 SE-895 98 Solberg
 SWEDEN
voulf56@gmail.com

Ärende: Ditt klagomål EU Pilot 932/2010/MARK mot Sverige

Jag hänvisar till skrivelsen av den 5 maj 2011 från Europeiska kommissionens generaldirektorat för hälso- och konsumentfrågor (GD Hälso- och konsumentfrågor), ref. Ares(2010)490206. I den skrivelsen ombads du att kontrollera och identifiera alla relevanta handlingar som stöder ditt klagomål och som skickades till kommissionen innan ditt ärende överlämnades till GD Hälso- och konsumentfrågor. Jag hänvisar även till e-breven av den 27 maj 2011 och den 8 juni 2011. Du ombads att lämna sakuppgifter och svar på specifika frågor om Försäkringskassans handläggning av de ansökningar om ersättning av vårdnadskostnader i andra medlemsstater som du och andra AMBU-patienter har lämnat in. Du ombads särskilt att skicka kopior på de ursprungliga skriftliga ersättningsansökningar som du och andra AMBU-patienter lämnat in till Försäkringskassan, Försäkringskassans beslut om respektive ansökan, eventuella överklaganden och Försäkringskassans beslut om överklagandena samt eventuella domstolsbeslut i dessa ärenden.

Bedömningen av ditt klagomål bygger på den information och de argument som du lämnat och som anges i bilaga 1 till ovannämnda skrivelse av den 5 maj 2011 samt dina två kompletterande e-brev av den 27 maj 2011. Vår noggranna bedömning leder inte till slutsatsen att Sverige tillämpar EU-lagstiftningen på ett felaktigt sätt. Felaktig eller bristfällig tillämpning av EU-lagstiftningen förutsätter uppenbar och kontinuerlig administrativ praxis hos en medlemsstats offentliga myndigheter. I ditt ärende går det inte att fastställa felaktig tillämpning av EU:s regler enligt artikel 56 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) eller andra relaterade bestämmelser och enligt relevanta beslut av EU-domstolen när det gäller ärendehantering hos Försäkringskassan eller andra svenska myndigheter som ansvarar för ersättning av vårdkostnader i andra EU-medlemsstater.

1. Dina e-brev av den 27 maj 2011

I ditt första e-brev av den 27 maj 2011, som skickades kl. 12:40, bifogade du tre handlingar som uppföljning på GD Hälso- och konsumentfrågors frågor i skrivelsen av den 5 maj 2011. Du framhåller igen att Försäkringskassan har vägrat att korrekt tillämpa EU-rättspraxis i fråga om gränsöverskridande hälso- och sjukvård. Du gör dessutom gällande att svenska domstolar bekräftat att de svenska hälso- och

sjukvårdsmyndigheterna tillämpar EU-lagstiftningen om ersättning på ett felaktigt sätt. Vidare uttrycker du ditt missnöje över att den svenska regeringen inte svarat på dina frågor till den i en skrivelse av den 19 november 2010. Du nämner att det finns "[e]n mängd administrativa och byråkratiska exempel från olika svenska myndigheters brist på respekt för unionsrätten". Slutligen hänvisar du till Inger Larssons ärende. Hon är en av de patienter som du byggde ditt ursprungliga klagomål av den 27 maj 2009 på och överklagade Försäkringskassans beslut till Länsrätten i Hallands län.

Trots att kommissionen klart och tydligt begärt konkret skriftlig dokumentation eller annan bevisning i skrivelsen av den 5 maj 2011 och e-brevet av den 8 juni 2011 har du inte skickat in någon sådan bevisning. Framför allt har du inte skickat kopior på de ursprungliga ersättningsansökningarna och Försäkringskassans beslut i dessa ärenden samt svenska domstolars beslut i de enskilda ärendena, vilket hade gjort det möjligt för kommissionen att bedöma om de svenska myndigheterna eventuellt tillämpat EU-lagstiftningen på ett felaktigt sätt. Den enda kopia av en originalhandling från en svensk myndighet som du har skickat in (som förtecknas i bilaga 1) är ett svaromål från Försäkringskassan av den 30 mars 2009 i domstolsförfarandet i Inger Larssons mål nr 2221-08 vid Länsrätten i Hallands län. Ett svaromål är visserligen i allmänhet inte ett lämpligt sätt att påvisa uppenbar och kontinuerlig administrativ praxis, men det hänvisas i den handlingen helt riktigt till att EU-domstolens rättspraxis beträffande gränsöverskridande hälso- och sjukvård inte bestrider medlemsstaternas exklusiva befogenhet att besluta om vilka behandlingar som deras nationella sjukförsäkringssystem kan ersätta.

Denna princip avspeglas också i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/24/EU av den 9 mars 2011 om tillämpningen av patienträttigheter vid gränsöverskridande hälso- och sjukvård¹, som trädde i kraft den 24 april 2011. Vid många tillfällen har EU-domstolen slagit fast att det är medlemsstaternas sak att fastställa på vilken nivå de vill säkerställa skyddet för folkhälsan och på vilket sätt denna nivå ska uppnås². Beslutet om huruvida en medicinsk behandling som erhållits i en annan medlemsstat kan likställas med den behandling som beviljas ersättning av det nationella sjukförsäkringssystemet måste bygga på objektiva kriterier, såsom huruvida en behandling är tillräckligt beprövad och erkänd av den internationella medicinska vetenskapen³. För att uppfylla detta kriterium måste all tillgänglig och relevant information – särskilt facklitteratur, vetenskapliga studier, sakkunnigutlåtanden och om den föreslagna behandlingen omfattas eller inte av sjukförsäkringssystemet i den medlemsstat där behandlingen tillhandahålls – beaktas⁴. På grund av bristande belägg för motsatsen går det inte att fastställa att Försäkringskassan inte skulle ha genomfört dessa utredningar innan ett sådant beslut fattades. Det är i synnerhet oklart om Försäkringskassans beslut i Inger Larssons ärende grundar sig på Socialstyrelsens sakkunnigutlåtande och vilka konkreta principer det utlåtandet bygger på. Ingen av dessa handlingar har lämnats till kommissionen. För övrigt måste det påpekas att sakkunnigutlåtanden lämnas utifrån omständigheterna i enskilda

---

¹ *Europeiska unionens officiella tidning* L 88, 4.4.2011, s. 45.

² Se EU-domstolens domar i målen C-157/99, C-531/06, C-171/07 och C-172/07.

³ Se punkterna 94 och 108 i EU-domstolens dom i mål C-157/99.

⁴ Se punkt 98 i EU-domstolens dom i mål C-157/99.

fall och att de inte är avsedda att fastställa allmänna principer eller andra ståndpunkter. Enligt vår uppfattning kan man inte använda sakkunnigutlåtanden för att påvisa att det förekommer en allmän administrativ praxis.

De andra uppgifter som du lämnar i bilaga 3 utgör inte en materiell grund för rättslig bedömning av svenska myndigheters eventuella felaktiga administrativa praxis. Du sammanfattar information från patienters ärenden utan att skicka kopior på originalansökningarna om ersättning och på de officiella besluten om dem. Du gör dina egna påståenden om politiska beslutsfattare och din egna rättsliga analys av hur de svenska hälso- och sjukvårdsmyndigheterna bör tillämpa EU-lagstiftningen. Du har inte tillräckligt tydligt lämnat relevanta fakta om myndigheternas administrativa praxis vad gäller hanteringen av enskilda ärenden. I stället ger du en rad olika exempel på EU-domstolens rättspraxis beträffande artikel 56 i EUF-fördraget, men du visar inte den relevans som de målen har för enskilda beslut som fattats i Sverige och som skulle kunna visa på systematiska avvikelser från denna rättspraxis.

Vi noterar att du även har haft en omfattande skriftväxling med de svenska behöriga myndigheterna. Jag vill påpeka att skriftväxling där allmänna frågor ställs till de behöriga myndigheterna och allmänna svar ges inte alltid kan användas som materiell bevisning för felaktig tillämpning av EU-lagstiftningen av en medlemsstats myndigheter. Man måste visa hur, och på grundval av vilka specifika fakta, besluten fattats på ett systematiskt sätt som med tillräcklig rättslig säkerhet visar att EU-lagstiftningen tillämpas på ett felaktigt sätt.

Bilaga 2 innehåller en sammanfattning av Inger Larssons inlaga av den 27 mars 2009 till Länsrätten i Hallands län i syfte att överklaga Försäkringskassans beslut av den 18 mars 2009. Denna handling är inte en kopia av Inger Larssons inlaga. Den är därför enligt vår uppfattning inte tillförlitlig bevisning för Inger Larssons ursprungliga begäran. Dessutom framgår inte domstolens resonemang om hur lagstiftningen om gränsöverskridande hälso- och sjukvård ska tillämpas för att överensstämja med EU-lagstiftningen. Därför kan denna handling inte heller betraktas som bevis för felaktig administrativ praxis i Sverige. Du har inte heller tillhandahållit den efterfrågade kopian av den tillhörande domen av den 22 december 2009. Eftersom du inte tillhandahållit oss tillräcklig och tillförlitlig bevisning kan vi inte vidare utreda denna aspekt av ditt klagomål.

Ditt andra e-brev av den 27 maj 2011, som skickades kl. 19:46, innehåller inte utförligare sakuppgifter om Försäkringskassans handläggning av enskilda ärenden i fråga om ditt ursprungliga klagomål. Du har i synnerhet inte kompletterat din akt med kopior av specifika handlingar angående Inger Larsson såsom du ombads att göra i e-brevet från GD Hälso- och konsumentfrågor av den 7 juni 2011.

2. Dina e-brev av den 18 april 2011, den 17 april 2011, den 11 april 2011, den 10 april 2011 (kl. 20:27) och den 10 april 2011 (kl. 20:05) och andra tidigare skrivelser till kommissionen

Dina tidigare skrivelser till kommissionen efter ditt ursprungliga klagomål innehåller inte några relevanta och verifierbara fakta som skulle göra det möjligt för oss att bedöma svenska myndigheters eventuella felaktiga administrativa praxis i flera liknande ärenden. Du lämnar och sammanfattar uppgifter om patienters ärenden och du gör dina egna uttalanden och din egna rättsliga analys av Försäkringskassans och de svenska domstolarnas beslut utan att bifoga kopior på originalhandlingarna. Du hänvisar till allmänna frågor som du ställt till den svenska regeringen och de svenska myndigheterna

och till svaren på dessa. Såsom nämns ovan utgör detta inte bevis för kontinuerlig felaktig tillämpning av EU-lagstiftningen i praktiken. Du hänvisar dessutom till EU-domstolens rättspraxis beträffande artikel 56 i EUF-fördraget och andra relaterade bestämmelser men du redogör inte för några nya fakta.

Sammanfattningsvis går det inte att fastställa att Sverige har överträtt artikel 56 i EUF-fördraget och EU-domstolens rättspraxis beträffande den artikeln. Jag måste tyvärr informera dig om att vi på grund av bristande belägg samt klarhet i den exakta karaktären av ditt klagomål mot de svenska behöriga myndigheterna inte kan driva detta ärende vidare. Därför kommer ditt ärende att avslutas, om du inte tillhandahåller oss tillräcklig bevisning och klarhet som kan leda oss till slutsatsen att det finns sannolika skäl att misstänka att det finns brister i Sveriges administrativa praxis vid tillämpningen av EU-lagstiftningen. Om du har sådana kompletterande uppgifter ber vi dig att skicka dem så snart som möjligt, dock senast inom fyra veckor efter datum för denna skrivelse.

Med vänlig hälsning

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'D. Vryonides', enclosed within a large, loopy oval flourish.

Demetris Vryonides
Enhetschef